

35.4.2

15b (משנה ג) → 17a (לשיעורין לא)

7. והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתם לכם לטמא: ויקרא כ, כה

- I שיעור combine to generate שרצים and כזית combine for נבילות: משנה ג
- a *Dispute regarding extent of נבילות רב/לוי*: whether צירוף fully includes בהמות טהורות with בהמות טמאות; but for אכילה, טמאים do not join with טמאים for כזית
- i **רב** only applies to טמאים+טהורים (טמאים); but for אכילה, טמאים do not join with טמאים for כזית
- ii **לוי** applies to eating as well as טמאה – all נבילות join to make שיעור, even טהורה with טמאה
- iii **ל' אסי** they are separate
- 1 *Meaning (#1 רב אסי)*: could mean fully separate and he disagrees with רב (as well as לוי);
 (a) *Could mean (#2 רב אסי)*: only for אכילה, and he agrees with רב
- 2 *Challenge (to #1 רב אסי)*: ½ כזית of a dead cow doesn't join with ½ כזית of live גמל (חיי)
 (a) *Implication*: if they were both dead (נבלה), they would join – even though פרה is טהורה and גמל – טמאה
 (b) *Defense*: infer otherwise – if they were both alive (חיי), they'd join
 (i) *Per*: ר' יהודה – who holds (תופסתא חולין ז:ט) that חיי also applies to טמאה
 (ii) *However*: if both dead – not מצטרף
 1. *Challenge*: then why did תנא “make the effort” to construct a case of 1 alive, 1 dead, if “both dead” is same?
 2. *Furthermore*: ½ כזית of live cow and ½ כזית of dead camel aren't מצטרף
 a. *However*: if both are alive or both are dead – מצטרפין
 b. *Note*: this would establish a contradiction, unless we infer from רישא that if both dead – מצטרפין
 3. *Defense (for ר' אסי)*: that ברייתא could be taking position that איסור חל על איסור (which ר' אסי rejects)
- b *רב's ruling regarding אכילת שרצים*: for מכות, must eat כזית
- i *Reason*: text prohibits “אכילה” – which translates into כזית
- ii *Challenge*: ר' יוחנן in ר' יוסי בר חנינא's presence, for which ר"י praised him:
- 1 **שרצים** v. 1 begins with אכילה (לא תשקצו) and ends with טמאה
 (a) *Teaching*: that just as שיעור טמאה is כעדשה (far smaller than כזית), so liability for אכילה is כעדשה
- 2 *Proposed answer*: that refers to eating them if dead (when טמאה is active): רב was referring to eating them alive
 (a) *Block* (ר' אבבה): רב's statement was tangented to our משנה, which refers to dead שרצים as well
 (b) *Rejection* (ר' יוסף לאבבה): רב wasn't referencing our משנה; his was an isolated dictum (only in reference to live שרצים)
- 3 *Challenge (to ר' אבבה's praise for ר' אבבה)*: אהלות א:ז – אהלות אברם – שיעור even <כזית> or <כעדשה> (שרץ) – מטמאין
 (a) *But*: ר' יוחנן but no מכות unless there is a כזית
 (b) *Answer* (ר' אבבה): ר' אבבה's dictum only related to מובדלין (v. 1) – those 8 שרצים that were made distinct
 (i) *But*: all other שרצים require כזית for מכות
 (ii) *Challenge* (ר' אבבה לרבא): if so, why not distinguish between מובדלת (טהורה) and מובדלת (טמאה) אינה מובדלת
 1. *Background*: v. 1 compares שרצים to טמאה
 2. *Such that*: טמאה טהורה only applies to טמאה נבלה בכזית
 3. *Answer*: the comparison of שרצים to טמאה (etc.) was only for the catch-all prohibition of שיעורין (v. 1)
 a. *Not*: for שיעורין